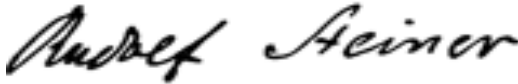

<p>christengemeenschap</p>	<p>De Christengemeenschap en de antroposofie</p> <p>De Christengemeenschap is een religieuze beweging en de antroposofie is een wetenschap, die streeft naar inzicht in het wezen van de mens en de kosmos. Rudolf Steiner, de grondlegger van de antroposofie, heeft vanaf het begin gezegd: de antroposofie is geen vervanging voor religie. In de ontstaansgeschiedenis van de Christengemeenschap heeft de antroposofie wel een belangrijke rol gespeeld. En nog steeds vormen de inzichten uit de antroposofie voor velen een bron van inspiratie voor bijvoorbeeld de religieuze opvoeding van kinderen, de studie en uitleg van de bijbel en het begrijpen van de sacramenten. Hoewel er antroposofen zijn die zich sterk verbonden voelen met de Christengemeenschap, hebben velen van hen weinig of niets te maken met dit kerkgenootschap. En omgekeerd telt de Christengemeenschap leden voor wie de antroposofie weinig betekenis heeft. De antroposofische beweging en de Christengemeenschap zijn twee geheel onafhankelijke bewegingen. Iedereen binnen de Christengemeenschap is vrij om zijn eigen denkrichting te kiezen, zoals het elke antroposoof vrij staat om zijn eigen (of geen) kerk uit te zoeken.</p>
<p>jaarfeesten</p>	<p>De feesten door het jaar heen vormen de kralen van de ketting van het jaar: door stil te staan bij de gebeurtenissen in de natuur kunnen wij dichter komen te staan bij de processen in die natuur: groeien, bloeien, vruchtzetten en verwelken. Zo kan het verband tussen het ritmische verloop van de seizoenen en de levensprocessen van de aarde beleefd worden. Tevens zorgt het vieren van feesten voor nieuwe impulsen voor het sociale verkeer tussen mensen.</p> <p>Er zijn vier hoofdfesten te onderscheiden die samenhangen met de veranderingen in de natuur door het jaar heen, daartussen spelen nog de feesten van voorbereiding en</p>

	<p>afsluiting een vreugdevolle rol.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kerstmis (midwinter) • Sint Jan (midzomer) • Sint Michael (herfst-evening) • Pasen (lente-evening) <p>Andere feesten:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sint Maarten • Sint Nicolaas • Advent • Maria Lichtmis • Palmpasen <p>Pinksteren</p>
OlmenES	<p>Naamgeving OlmenEs</p> <p>De Noorse mythologie en het bos waar OlmenEs haar bestaan heeft opgebouwd waren inspiratiebron bij het vinden van de naam. In de Edda wordt verhaald over het ontstaan van de wereld: uit de bomen Olm en Es schiepen de Goden de mens, de man noemden zij Ask (Es) en vrouw Embla (Olm of Iep). Met Olm en Es begon de mensheid haar ontwikkeling.</p>
driehoek	<p>Samenwerking in de Driehoek</p> <p>Voor een optimale bijdrage van begeleiders en ouders/verwanten aan de ontwikkeling van de bewoner is het van groot belang dat ieder zijn/haar eigen en terechte rol inneemt en vervult. Chiel Egberts maakt dat duidelijk in zijn boek 'Ouders op hún plek'. Dit boek heeft de aanleiding gegeven voor het thema van het jubileumsymposium dat enige tijd geleden in OlmenEs gehouden is en de oprichting van een werkgroep. Deze werkgroep heet 'Samenwerking in de Driehoek' en bestaat uit vier ouders, een werkleider, twee persoonlijk begeleiders, de</p>

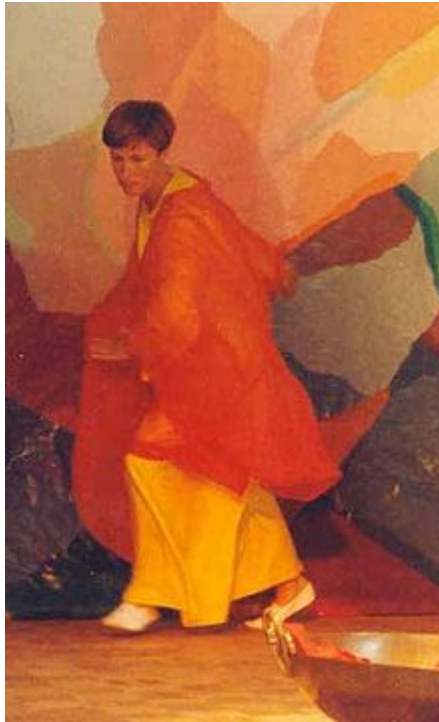
	<p>beleidsmedewerker en de manager zorg. De opdracht van de werkgroep is het versterken van de samenwerking tussen begeleiders en ouders(vertegenwoordigers/verwanten) met het oog op de ontwikkeling van de bewoner. De activiteiten van deze werkgroep moeten leiden tot: Medewerkers die zich bewust zijn van hun eigen rol en die van ouders en die vaardig zijn in het communiceren met ouders. Ouders die zich bewust zijn van hun rol en positie en deze ook kunnen en durven in te nemen. OlmenEs investeert in opleidings- en trainingstrajecten, het organiseren van bijeenkomsten rond dit thema en het inzetten van externe expertise voor ouderbijeenkomsten, om deze doelen te bereiken.</p>
<p>slaapwacht en domotica</p>	<p>De officiële definitie van 'domotica' is : De integratie van technologie en diensten, ten behoeve van een betere kwaliteit van wonen en leven. Bij domotica draait het dus niet alleen om integratie van techniek en bediening in de woning, maar ook om de dienstverlening van buitenaf naar de woning.</p> <p>Zoals met alles, heeft ook de slapende wacht net als de wakende wacht zijn voor - en nadelen. Zonder deze naast elkaar te zetten lijkt het verhelderend te werken wanneer je deze wel steeds benoemt.</p> <p>Het domotica systeem is aanpasbaar aan iedere individuele bewoner, zodat privacy optimaal gewaarborgd blijft.</p> <p>U kunt zich voorstellen, dat er bewoners zullen zijn die geen camera en/of intercom nodig hebben 's nachts, dat er bewoners zullen zijn waarbij het juist zeer nuttig is te zien hoe het met ze is. Alles daartussen is instelbaar per kamer/per bewoner: wel of niet camera, wel of niet geluidsinstallatie, wel of niet deur op slot, etc. etc.</p> <p>Op een aantal huizen van OlmenEs wordt al domotica toegepast in combinatie met een wakende wacht. Fysiek gaat dit met babyfoons. De ervaringen daar opgedaan zijn geëvalueerd en als zeer positief gevonden. Ook wordt er langzamerhand op basis van deze ervaringen een mening gevormd hoe op OlmenEs domotica op OlmenEse wijze toegepast kan worden met ten eerste als doel de wacht te verbeteren en ten tweede kostenbesparend te werken.</p>

	<p>Positieve ervaringen van leiding die 's nachts werken met domotica is een zeker gevoel te hebben HET onder controle te hebben. 's Nachts onrustige en angstige bewoners worden via de babyfoon meteen opgemerkt en kunnen meteen gerustgesteld worden; dit heeft als effect dat de betreffende bewoner steeds rustiger naar bed gaat en gaat slapen. Met cameratoezicht zouden bijv. epileptische aanvallen opgemerkt en geregistreerd kunnen worden.</p> <p>Veelvuldig horen wij van ouders dat een slapend wacht op het huis als meest optimaal gezien wordt. Deze situatie lijkt het meest op de thuissituatie van de bewoner. Dat is zeker waar. Waar is ook dat de wacht slaapt en dat niet gegarandeerd kan worden dat hij of zij wakker wordt van een onrustige bewoner. Het is dan ook een niet geheel onbekende situatie dat de buurvrouw of buurman van de onrustige bewoner naar de slaapwacht gaat om deze wakker te maken. Deze situatie zal niet meer voorkomen bij het gebruik van domotica.</p> <p>Hoe zou een domotica systeem toegepast kunnen worden op OlmenEs : waar komt de centrale op het terrein, hoeveel lopende wachten zijn nodig, op welke huizen zal er een constante wacht zijn, hoe wordt er gemonitored, etc. etc.</p> <p>Ervaringen van instellingen die al werken met zo'n systeem kunnen nuttig zijn. Op het internet is er ook veel over te lezen. Onder aan de pagina staan een aantal documenten die de moeite waard zijn door te lezen.</p>
spreuken	 <p>Rudolf Steiner was geen dichter, maar een mens die op bewuste wijze de geestelijke wereld beleefde: een <i>ingewijde</i>. Zijn teksten kan men beschouwen als een directe impressie van het geestelijke in de wereld. De gekozen woorden, de opbouw van de zinnen en het ritme van de tekst vormen een levend geheel.</p>

	<p>Men bemerkt al spoedig dat er een sterke kracht, een innerlijk licht, van uit gaat.</p>
<p>antroposofie</p>	<p>Wat is antroposofie?</p> <p>Fundamentele vragen Veel mensen hebben fundamentele vragen of diep sluimerende vermoedens over het hoe en waarom van het bestaan. Welke ontwikkelingsweg gaat de mensheid als geheel en wat is daarin de rol van de individuele mens? Waarom leven wij nu, op deze plaats, in deze tijd? Is dat allemaal puur toeval? Of maken wij deel uit van een zinvolle ontwikkeling en heeft ieder van ons daarin een eigen opdracht? Antroposofie maakt het mogelijk om zulke vragen concreet te bestuderen en door onderzoek en innerlijke scholing zelf antwoorden en inzichten te vinden.</p> <p>Zelfkennis en kennis van de wereld Het begrip antroposofie is samengesteld uit twee Griekse woorden, 'anthropos' en 'sophia', mens en wijsheid. Antroposofie kan het beste worden omschreven als een weg om door zelfkennis en kennis van de wereld te komen tot bewustwording van je menszijn, in vrijheid en vanuit eigen verantwoordelijkheid.</p> <p>Geestelijke realiteit Antroposofie ziet de wereld niet alleen als een werkelijkheid die je door louter tellen, wegen en meten kunt kennen of verklaren. Ze gaat uit van een niet-materiële werkelijkheid, een geestelijke realiteit, die een geheel vormt met alles wat onze fysieke zintuigen kunnen waarnemen.</p> <p>Ervaren en onderzoeken Antroposofie reikt methoden aan om de spirituele kant van ons bestaan te leren ervaren en onderzoeken. Daarbij keert zij zich niet van de wereld af maar juist naar haar toe. Alleen door het aardse leven werkelijk te leven, kunnen we het doorgronden en in verbinding komen met de spirituele kern van ons bestaan.</p> <p>Innerlijke scholingsweg Antroposofie biedt de mogelijkheid om je leven te verdiepen door een innerlijke scholingsweg. Ze nodigt je uit om met beide benen op de grond vorm te geven aan een spirituele levenshouding. En zo, juist door je in te zetten voor anderen en voor de wereld, je ware 'zelf' te ontplooien.</p>
<p>dagopening</p>	<p>Op OlmenEs wordt aan het begin van elke werkdag even samen aandacht besteed aan elkaar en aan de dagindeling</p>

euritmie

Euritmie (Duits: *Eurythmie*, gr.: harmonische beweging of: mooie beweging) is een expressieve danskunst, die in het begin van de twintigste eeuw (circa 1908 - 1925) in [Duitsland](#) en [Zwitserland](#) in de kringen rond [Rudolf Steiner](#), de grondlegger van de [antroposofie](#), ontstond.

Euritmiste tijdens een uitvoering.

Van de buitenkant bezien herinnert euritmie aan klassiek [ballet](#) maar euritmie wordt meestal minder artistiek en minder lichamelijk geënceneerd. Euritmie wordt beoefend als zelfstandige kunstvorm maar ook als onderdeel van omvattender podiumpresentaties. Gecombineerd met geneeskundige [kennis](#) wordt euritmie ook bij therapeutische processen ingezet. Op [vrije scholen](#) is euritmie opgenomen in het

	algemene onderwijsprogramma.
karma	<p><i>Hoe denken antroposofen over karma en reïncarnatie?</i> <i>door Lili Chavannes</i></p> <p><i>Reïncarnatie en karma zijn kernbegrippen in hoe antroposofen 'de mens' zien. De gedachte dat geboorte en dood niet de absolute grenzen aangeven van de menselijke individualiteit staat centraal in het antroposofisch mensbeeld: de menselijke individualiteit komt herhaaldelijk op en gaat herhaaldelijk af van het wereldtoneel. Zij neemt daarbij een zich ontwikkelend lotspakket mee. De voorstelling is - in het groot - niet anders dan dat je na een langere of kortere dag gaat slapen, in de nacht van alles meemaakt, en de volgende dag nog steeds, als hetzelfde individu, verder gaat met waar je de vorige dag gebleven was. De slaap als het kleine broertje van de dood.</i></p> <p><i>In de antroposofie wordt onderscheid gemaakt tussen ziel en geest. De mens bestaat als enige levende wezen uit lichaam, ziel en geest. Slappend ligt in bed mijn levende lichaam. Wakend is dat 'bezield' met belevingen, gevoelens en gedachten, die een voor mij karakteristieke continuïteit vertonen. Dit geheel, het bezielde lichaam, wordt met geest'flashes' doorlicht op momenten dat ik bewust en in overeenstemming met de situatie en met mezelf handel. De beoordeling daarvan (als ik daaraan toe kom) is intuïtief. Ik wéét: dit klopt - of dit klopt niet. Klopt waarmee? Met een 'geweten' richting of intentie, waarvan ik me pas bewust word als de stap concreet is gezet, de handeling concreet is gedaan. Waarna ik 'de volgende dag' de zaak kan bijstellen of verder voeren: trial and error met een individueel-geestelijke grondtoon. Iedereen kan het invullen met eigen voorbeelden. De psychisch-geestelijke individualiteit is alleen als ontwikkelingsproces te denken. Moraliteit is het domein van de geest. De ziel op zich heeft nog geen geweten, geen weet van goed en kwaad.</i></p> <p><i>Het leven heeft zin omdat je eraan ontwikkelt. En het is niet aannemelijk dat</i></p>

één leven genoeg zou zijn voor een overall ontwikkeling tot 'volbloed' mens, een mens die in zich heeft uitontwikkeld waartoe de mens als soort in staat is: onzelfzuchtige, vrije, wijze en daadkrachtige liefde voor medemens en aarde. Als middeleeuwse non in Gandersheim ontwikkel je andere kwaliteiten dan als filosoof in het Griekenland rond 400 voor Christus (Steiner, voordracht op 29-9-1924). En wie weet wat er nog voor belangrijks te leren en bij te dragen valt onder de steeds meer global wordende omstandigheden van het informatietijdperk?

In de dood legt de mens zijn lichaam af, zoveel is duidelijk. Na de dood, na een zekere verwerkingsperiode, wordt ook de ziel afgelegd. De bezieling heeft immers alles te maken met wat er in aardse omstandigheden en verhoudingen tussen mensen gebeurde. Dít bezielde persoonlijkheid met haar concreet geleefde levensdrama is uniek en onherhaalbaar en wordt na de dood verteerd en afgelegd.

Echter, het geestdeel van de individualiteit, dat wat de leefrichting van een mens beïnvloedde, voorzien van een, door de afgelopen aardse ervaringen bepaald, energetisch residu, blijft bestaan en maakt in de geestelijke wereld tussen dood en nieuwe geboorte een ontwikkeling door. Daarbij worden de 'resultaten' van het vorige leven gemetamorfoseerd tot voorwaarden voor het volgende. Aldus toegerust met een nieuw karma 'pakket' reïncarneert deze geestelijke kern na verloop van tijd: hij zoekt een nieuwe mogelijkheid om op aarde – die inmiddels een paar eeuwen verder is en dus nieuwe kansen biedt – een stapje verder te komen. Een stapje verder voor 'zichzelf', maar ook om bij te dragen aan de mensheidsontwikkeling als geheel. Waar het uiteindelijk naar toe gaat? Ik denk, in de verre toekomst, naar waar ook ieder mens voor zich in het klein naar zoekt: het op aarde – of moet je zeggen 'kosmisch'?- realiseren van wijsheid, vrijheid en liefde. Dat de individuele ik-ontwikkeling uiteindelijk ten dienste staat van de mensheid als geheel, staat in de antroposofie centraal. Het pikante daarbij is dat tegelijkertijd ook het kleinst denkbare detail in een menselijke biografie van belang is. De geesteswetenschappelijke spanningsboog is enorm en even hersenkrakend als de natuurwetenschappelijke visie op de miljarden

	<p><i>melkwegstelsels van het heelal.</i></p> <p><i>Een belangrijke vraag is of het hier gaat om een vorm van levensbeschouwing, 'geloof', of dat er een menswetenschappelijke benadering gevonden kan worden om de ideeën praktisch toepasbaar te maken. Een benadering, die om zo te zeggen geloofwaardig (!) is omdat hij methodisch gefundeerd en bovendien functioneel bevredigend is, met name uitwerking heeft op de psychische gezondheid en levensmotivatie van de mens. Inderdaad zijn dergelijke, onorthodoxe, onderzoeksmethoden gevonden en nog in ontwikkeling (zie de literatuurverwijzingen onderaan het artikel).</i></p> <p><i>Even belangrijk is de vraag waarom het nodig is van dit alles bewustzijn te hebben. Meister Eckhart, een Duits mysticus aan het begin van de 14e eeuw, zegt: 'Als ik een koning was en ik wist niet dat ik een koning was, dan was ik geen koning'. De kracht die zelfbewustzijn geeft, is nodig voor het uitvoeren van de functie van koning-zijn. Dat geldt ook voor het mens-zijn.</i></p> <p><i>Hoewel niet nieuw in de cultuurgeschiedenis van de mensheid, want door de eeuwen heen onder de oppervlakte van de officieel heersende opvattingen steeds aanwezig, is de idee van reïncarnatie en karma voor het westerse bewustzijn vreemd, zo niet aanstootgevend. De natuurwetenschappelijke houding heeft de laatste anderhalve eeuw veel opzienbarende en praktische vooruitgang geboekt met haar gerichtheid op het zichtbare en het verifieerbare. Daarmee heeft zij geen gemakkelijke verhouding tot metafysische, niet voor de gewone zintuigen toegankelijke, gebieden. Bijna een eeuw geleden maakte Rudolf Steiner deze metafysische gebieden opnieuw toegankelijk, maar pas sinds enkele tientallen jaren nemen steeds meer mensen – op persoonlijke titel – de mogelijkheid van een doorgaande ontwikkeling na de dood met een daaraan gerelateerd hernieuwd leven op aarde serieus in overweging én ter harte.</i></p>
mensbeeld	Een mens is meer dan een verzameling botten, spieren en organen bij elkaar, hij is

	<p>veel meer dan een product van zijn erfelijke factoren en zijn sociaal milieu. R. Steiner verwijst naar de mens als de driedelige mens :hij bestaat niet alleen uit een lichaam, maar ook uit een ziel en een geest. Door middel van zijn lichaam neemt de mens waar : de wereld wordt geproefd, geroken, gehoord, gezien en betast. De ziel geeft aan deze zintuiglijke observaties een gevoel, een waarde : de ziel ervaart vreugde of verdriet, vindt iets dat gegeten wordt lekker of vies, vindt iets hard of zacht aanvoelen. De ziel is de verbinding tussen lichaam en geest. De geest doet je beseffen dat er meer is dan wat je in je directe omgeving ziet, dat de wereld niet hoeft op te houden bij het puntje van je neus. Door de geest kan de mens afstand nemen van het louter subjectieve, het persoonsgerichte en het eigenbelang. De geest zoekt naar het blijvende, naar het wetmatige achter de dingen.</p> <p>Rudolf Steiner in 1889 Rudolf Steiner had waargenomen dat met het sterven van het lichaam, de ziel en de geest niet verdwijnen maar terugkeren en opnieuw geboren worden. Dat betekent dat een kind niet geboren wordt '<i>als een onbeschreven blad</i>', maar met een verleden, met bepaalde ervaringen, eigenschappen en vaardigheden. Dit kind kan enkel de kwaliteiten die het in zich heeft ten volle ontwikkelen onder bepaalde omstandigheden aangepast aan dat kind. Het is te vergelijken met een plant die na bloeien zaden vormt en zelf verwelkt. Het zaadje lijkt dood maar in de lente van het volgend jaar komt ze terug tot leven. Het zal pas echt een mooie, levenskrachtige plant worden wanneer het kan groeien in de juiste grond, met de juist hoeveelheid water en licht, maw in omstandigheden die horen bij die plant. In een opvoeding volgens de Rudolf Steinerpedagogie worden er steeds situaties gecreëerd en activiteiten georganiseerd waardoor een kind de kans krijgt om zich volledig te ontplooien.</p>
Rudolf Steiner	<p>Rudolf Joseph Lorenz Steiner (Donji Kraljevec, 27 februari 1861 – Dornach, 30 maart 1925) was een Oostenrijkse filosoof, schrijver, architect en pedagoog. Hij is bekend geworden als grondlegger van de antroposofie en haar praktische toepassingen, zoals het vrijeschoolonderwijs, de antroposofische geneeskunst, de heilpedagogie en de</p>

	biologisch-dynamische landbouw.
--	---------------------------------